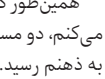

نگاه چندتوصیه برای رئیس‌جمهوری آینده ایالات متحده جامعه جهانی را دراییم

کریس پتن

می‌کنم، دو مسئله در ارتباط با رئیس‌جمهور بعدی ایالات متحده به ذهنم رسید.

ناکاراکی بدترین جنایت بشری را متحمل شده است. یک بصب هسته‌ای در اگوست ۱۹۴۵ شهر را نابود کرد و خسارات فیزیکی و آلام بشری ناگفته بسیاری به بار آورد. البته از آن زمان تاکنون شهر به لطف همت زان و مردان زان بار دیگر جان گرفته و دستاوردهای بسیاری هم داشته است. این مثال بیایی کارخانه کشتن‌سازری متنبوسیسی‌که امروزه محصولاتش در همه جهان معامله می‌شود.

اما ناکاراکی و در مقیاس وسیع‌تر، زان، هیچ‌گاه درهایشان کاملاً به روی جامعه جهانی بار نبوده و با کشورهای دیگر ارتباط نزدیکی نداشته‌اند؛ از چین در همسایگی‌اش گرفته تا ایالات متحده، متحد نزدیک او در فراسوی اقیانوس. ذهنیت‌های زانی و مرزهای زانی برای قرن‌ها کاملاً از جامعه جدا شده بود.

زانی در اواخر دهه ۱۸۶۰ بود که با شروع اصلاحات بلندمدت «مچیسی» به روی مدرنیته افشون کشود. زانی‌ها در این زمان با حفظ فرهنگ و سنت‌های خود بدون اینکه هرگز نگاه به گذشته را از دست دهند، حرکت رو به جلو را آغاز کردند. این رویکرد حفظ سنت‌ها را امروز هم می‌توان در معماری بسیار پیشرفته اما غرق در سنت زانی مشاهده کرد.

خب اینها چه ارتباطی با انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده دارد؟ در یک مورد برای ایالات متحده، مانند بخشی از اروپا، این خطر وجود دارد که وارد دایره بسته ذهنیت آمریکایی و مرزهای بسته آمریکایی شود. گرچه این احتمال بسیار قوی است که هیلاری کلینتون،دموکرات میانه‌رو بتواند دونالد ترامپ،جمهوری‌خواه وراوتابل در در روز انتخابات شکست دهد، اما واقعیت این است که احساسات صدهاچه‌لی که ظهور سیاست‌مدار چنانجایی‌ای مانند دونالد ترامپ در جامعه ایالات متحده دامن زده، با اتمام انتخابات و اعلام نتایج شامش آرا از میان نخواهد رفت.

البته رئیس‌جمهور جدید در کنار سایر سیاست‌گذاران آمریکایی نقش رهبری خود را به خوبی ایفا خواهند کرد، اما هیلاری کلینتون همچنین باید به این نکته توجه کند که بسیاری از ناراضیانی‌ها از اقتصاد بار ایالات متحده، ریش‌ها و دلایلی واقعی دارند. بر این اساس، تمرکز بر برنامه نرساختن یا هدف ایجاد شغل و توزیع برابر ثروت می‌تواند شروع خوبی برای دولت کلینتون باشد؛ به‌ویژه اینکه دموکرات‌ها از همین‌حالا خود را برای کسب اکثریت مجلس سنا آماده می‌کنند. چنین برنامه‌ای قطعاً کار دموکرات‌ها را در انتخابات سن بسیار راحت‌تر خواهد کرد.

کلینتون همین‌طور که در داخل کشور تلاش می‌کند تا بر اختلافات داخلی فائق آید، در سیاست خارجی هم کارهای زیادی برای اتحادیان دارد. این دومین عرصه است که کلینتون می‌تواند از ناکاراکی بکیرد، مقابله با تهدید قریب‌الوقوع تسلیحات هسته‌ای، امروز کره‌شمالی عینی‌ترین مظهر تهدید هسته‌ای است. رژیم سرکشی این کشور به رهبری کیم جونگ اون نه فقط تسلیحات هسته‌ای در اختیار دارد، بلکه در حال توسعه قابلیت‌های نظامی خود برای هدایت آنها در مسافت‌های دور است. آزمایش‌های اخیر هسته‌ای و موشک‌های دوربرد نشان می‌دهد این کشور مزوتی تا چه اندازه در این مسیر پیشرفت کرده و به اهداف خود نزدیک شده است.

درصورتی‌که کره‌شمالی از قابلیت‌های خود در یک حمله هسته‌ای استفاده کند، دولت جدید آمریکا یکی – مانند باراک اوماوا در هشت سال گذشته – رویکرد استفاده محدود از زور در مقابله با این کشور به رهبری کیم جونگ اون نه فقط تسلیحات اقدیمی سکوت کند، از این سرباط ایالات متحده مجبور خواهد شد که در متحدها آسیایی خود حمایت کند. در این شرایط امکان یک‌طرفه قطعاً بهترین گزینه نیست. خیلی بهتر است واشنگتن با ترغیب چین به میانجیگری، یک دیپلماسی رژیم کیم جونگ اون را به رانو وارد و این نیازمند یک دیپلماسی استانه است. مقام‌های چین هنوز هم اصرار دارند نمی‌توانند کره‌شمالی را کنترل کنند. شاید این گفته درست باشد، اما یک چیز مشخص است: هیچ‌کس به اندازه حزب کمونیست، چنین روی پیوندیک‌ناگ امنیتی ندارد. همین‌حالا است که مقام‌های چین در پشت درهای بسته از چین خارج می‌توانایی خود را برای دستکاری برخی از چهارده ساله سیاه کیم جونگ اون مکند در حالی‌که باید کسی که اینروزها بیشتر تا هر موقعی فکر و فکود دولتی احتمالی، و حتی جانشینان او، اما این احتمال هم وجود دارد که چین بدون آمیزگی‌با این مداخله مستقیم برای کنترل کره‌شمالی موافقت نکند. شاید ایالات متحده و متحدها آسیایی‌ا این بتوانند در رویکرد خود نسبت به اهدافی اضری چند در برای چنین تغییراتی دهند و کمی مواضع خود را تعدیل کنند. در رویکرد قطعاً نظری مطلوبی نخواهد بود، به‌ویژه در میان همسایگان چین، اما شاید این چنین‌کردن تهدید هسته‌ای کره‌شمالی ضروری باشد. چنین‌کردن جانشین‌های رهبری هادی آقری، به نظر من، درست نیست. نیاز به حفظ قدرت و جهانی‌بودن کاملاً روش می‌نماید. این چیزی است که رئیس‌جمهوری آینده ایالات متحده باید با آغوشی باز پذیرش کند.

ترجمه: بهاره محبی
project-synatic
مدیر

ایالات متحده آمریکا بیشترین تعداد انتخابات را میان کشورهای جهان دارد. انتخابات میانی، ایالتی و فدرال، مهم‌ترین انتخابات در آمریکا مربوط به انتخابات ریاست‌جمهوری و کنگره است. انتخابات ریاست‌جمهوری هر چهار سال یک بار و انتخابات کنگره هر دو سال یک بار برگزار می‌شود. فرایند انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده فرایندی پیچیده بوده و همیشه حرف‌وچیت زیادی در به مهره داشته است. ذهنیت اکثر مردم این است که رئیس‌جمهور این میان نامزدهای انتخاباتی و با رأی مردم انتخاب می‌شود، یعنی از میان نامزدهای کارزار انتخابات ریاست‌جمهوری، هر کس بیشتر رأی را

همین‌طور در اگوست ۲۰۱۶ شهر را نابود کرد و خسارات فیزیکی و آلام بشری ناگفته بسیاری به بار آورد. البته از آن زمان تاکنون شهر به لطف همت زان و مردان زان بار دیگر جان گرفته و دستاوردهای بسیاری هم داشته است. این مثال بیایی کارخانه کشتن‌سازری متنبوسیسی‌که امروزه محصولاتش در همه جهان معامله می‌شود.

اما ناکاراکی و در مقیاس وسیع‌تر، زان، هیچ‌گاه درهایشان کاملاً به روی جامعه جهانی بار نبوده و با کشورهای دیگر ارتباط نزدیکی نداشته‌اند؛ از چین در همسایگی‌اش گرفته تا ایالات متحده، متحد نزدیک او در فراسوی اقیانوس. ذهنیت‌های زانی و مرزهای زانی برای قرن‌ها کاملاً از جامعه جدا شده بود.

زانی در اواخر دهه ۱۸۶۰ بود که با شروع اصلاحات بلندمدت «مچیسی» به روی مدرنیته افشون کشود. زانی‌ها در این زمان با حفظ فرهنگ و سنت‌های خود بدون اینکه هرگز نگاه به گذشته را از دست دهند، حرکت رو به جلو را آغاز کردند. این رویکرد حفظ سنت‌ها را امروز هم می‌توان در معماری بسیار پیشرفته اما غرق در سنت زانی مشاهده کرد.

خب اینها چه ارتباطی با انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده دارد؟ در یک مورد برای ایالات متحده، مانند بخشی از اروپا، این خطر وجود دارد که وارد دایره بسته ذهنیت آمریکایی و مرزهای بسته آمریکایی شود. گرچه این احتمال بسیار قوی است که هیلاری کلینتون،دموکرات میانه‌رو بتواند دونالد ترامپ،جمهوری‌خواه وراوتابل در در روز انتخابات شکست دهد، اما واقعیت این است که احساسات صدهاچه‌لی که ظهور سیاست‌مدار چنانجایی‌ای مانند دونالد ترامپ در جامعه ایالات متحده دامن زده، با اتمام انتخابات و اعلام نتایج شامش آرا از میان نخواهد رفت.

البته رئیس‌جمهور جدید در کنار سایر سیاست‌گذاران آمریکایی نقش رهبری خود را به خوبی ایفا خواهند کرد، اما هیلاری کلینتون همچنین باید به این نکته توجه کند که بسیاری از ناراضیانی‌ها از اقتصاد بار ایالات متحده، ریش‌ها و دلایلی واقعی دارند. بر این اساس، تمرکز بر برنامه نرساختن یا هدف ایجاد شغل و توزیع برابر ثروت می‌تواند شروع خوبی برای دولت کلینتون باشد؛ به‌ویژه اینکه دموکرات‌ها از همین‌حالا خود را برای کسب اکثریت مجلس سنا آماده می‌کنند. چنین برنامه‌ای قطعاً کار دموکرات‌ها را در انتخابات سن بسیار راحت‌تر خواهد کرد.

کلینتون همین‌طور که در داخل کشور تلاش می‌کند تا بر اختلافات داخلی فائق آید، در سیاست خارجی هم کارهای زیادی برای اتحادیان دارد. این دومین عرصه است که کلینتون می‌تواند از ناکاراکی بکیرد، مقابله با تهدید قریب‌الوقوع تسلیحات هسته‌ای، امروز کره‌شمالی عینی‌ترین مظهر تهدید هسته‌ای است. رژیم سرکشی این کشور به رهبری کیم جونگ اون نه فقط تسلیحات هسته‌ای در اختیار دارد، بلکه در حال توسعه قابلیت‌های نظامی خود برای هدایت آنها در مسافت‌های دور است. آزمایش‌های اخیر هسته‌ای و موشک‌های دوربرد نشان می‌دهد این کشور مزوتی تا چه اندازه در این مسیر پیشرفت کرده و به اهداف خود نزدیک شده است.

درصورتی‌که کره‌شمالی از قابلیت‌های خود در یک حمله هسته‌ای استفاده کند، دولت جدید آمریکا یکی – مانند باراک اوماوا در هشت سال گذشته – رویکرد استفاده محدود از زور در مقابله با این کشور به رهبری کیم جونگ اون نه فقط تسلیحات اقدیمی سکوت کند، از این سرباط ایالات متحده مجبور خواهد شد که در متحدها آسیایی خود حمایت کند. در این شرایط امکان یک‌طرفه قطعاً بهترین گزینه نیست. خیلی بهتر است واشنگتن با ترغیب چین به میانجیگری، یک دیپلماسی رژیم کیم جونگ اون را به رانو وارد و این نیازمند یک دیپلماسی استانه است. مقام‌های چین هنوز هم اصرار دارند نمی‌توانند کره‌شمالی را کنترل کنند. شاید این گفته درست باشد، اما یک چیز مشخص است: هیچ‌کس به اندازه حزب کمونیست، چنین روی پیوندیک‌ناگ امنیتی ندارد. همین‌حالا است که مقام‌های چین در پشت درهای بسته از چین خارج می‌توانایی خود را برای دستکاری برخی از چهارده ساله سیاه کیم جونگ اون مکند در حالی‌که باید کسی که اینروزها بیشتر تا هر موقعی فکر و فکود دولتی احتمالی، و حتی جانشینان او، اما این احتمال هم وجود دارد که چین بدون آمیزگی‌با این مداخله مستقیم برای کنترل کره‌شمالی موافقت نکند. شاید ایالات متحده و متحدها آسیایی‌ا این بتوانند در رویکرد خود نسبت به اهدافی اضری چند در برای چنین تغییراتی دهند و کمی مواضع خود را تعدیل کنند. در رویکرد قطعاً نظری مطلوبی نخواهد بود، به‌ویژه در میان همسایگان چین، اما شاید این چنین‌کردن تهدید هسته‌ای کره‌شمالی ضروری باشد. چنین‌کردن جانشین‌های رهبری هادی آقری، به نظر من، درست نیست. نیاز به حفظ قدرت و جهانی‌بودن کاملاً روش می‌نماید. این چیزی است که رئیس‌جمهوری آینده ایالات متحده باید با آغوشی باز پذیرش کند.

تا به عنوان نماد نهایی حزب انتخاب شود. برای نمونه در انتخابات حزب کلینتون دموگراو ۴۲ و سنדר هارو ۴۵ رأی کسب کردند. در حزب جمهوری‌خواه، از دموگراو ۲۲ رأی را کاندیدای نامزد شدن باید هارو ۳۲۷ رأی کسب کند که از این میان، ترامپ توانست هارو رأی هیلاری ۵۸۲فرو با عنوان «هیات انتخاباتی ریاست‌جمهوری آمریکا» کسب کرده و به‌این‌ترتیب ۵۲ نماینده در مجلس نمایندگان است.

بعد از آن کسب کرده و دیگر نامزد اصلی یعنی ت کروز موفق شد فقط ۵۵۱ رأی کسب کند.

مجامع ملی احزاب
رئیس‌جمهور و معاون او را انتخاب می‌کنند، درست نیست و در واقع مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، فرایندی طولانی است که شبیه شدن از یک سال طول بکشد، البته اگر مراحل جذب منابع مالی برای راه‌اندازی کمپین‌ها را نیز جزئی از

فرایند انتخاب بداییم، می‌توان گفت حدود با انتخاب رئیس‌جمهور، کارزار انتخابات دوره بعدی شروع می‌شود. براساس قانون اساسی

ایالات متحده، کاندیدای ریاست‌جمهوری باید خصوصیت داشته باشد؛ او باید اینکه باید

شهروند متولد آمریکا باشد، مسائلی که درباره

«سپارک اوپاما» برای مدتی مورد مناقشه قرار گرفت. دوم اینکه باید حداقل سن او ۳۵ سال باشد و سوم اینکه باید ۱۴ سال ساکن آمریکا باشد. مراحل انتخابات آمریکا را می‌توان

به این شکل خلاصه کرد: کمپین‌های تبلیغاتی مجلسی انتخابات درون‌حزبی کمپین‌های انتخاباتی ایالتی، شامل مناظره‌های درون‌حزبی، مجامع ملی، کمپین‌های انتخاباتی ایالتی، شامل مناظره‌های سراسری، انتخابات مردمی، انتخابات الکترال، تحلیف رئیس‌جمهور.

انتخابات درون‌حزبی
انتخاباتی هزینه هنگفتی دارد، کاندیداهای مستقل در انتخابات ریاست‌جمهوری موفق نمی‌شوند. انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا با انتخابات درون‌حزبی آغاز می‌شود؛ یعنی جایی که کاندیداهای هر حزب سیاسی در سراسر کشور به کمپین پرداخته و تلاش می‌کنند نظر اعضای حزب را جلب کنند. انتخابات درون حزب به دو شکل انجام می‌شود، «گاکس» و «پراپری»، در گاکس،ها، اعضای حزب سیاسی بعد از گفتن و شنیدن درباره کاندیداهای آن حزب، کاندیدای مورد نظر خود را انتخاب می‌کنند. این جلسات معمولاً در فضاهایی مانند استودیوهای ورزشی برگزار می‌شود و گاه به شکلی دوستانه و با بالارن دست و بحث پیرامون صلاحیت کاندیداها اتفاق می‌افتد. در پراپری‌ها، اعضای احزاب سیاسی سعی می‌کنند کسی را انتخاب کنند که اهداف حزب را به بهترین شکل ممکن به عنوان رئیس‌جمهور معرفی کنند. پراپری‌ها به صورت رای‌گیری جرمانه برگزار می‌شوند. اکثر ایالات سیستم پراپری را دارند، اما ۱۳ ایالت و سه منطقه از سیستم گاکس استفاده می‌کنند. تفاوت دیگر این دو نوع رای‌گیری این است که پراپری را دولت ایالتی

برگزار می‌کند، اما گاکس را کالکس یا سازمان حزبی. در هر حزب از طرف مجمع ملی حزب، تعدادی نماینده تعیین می‌شوند که باید در جریان انتخابات بین‌حزبی به کاندیدای مورد نظر خود رأی دهند. دربره حزب دموکرات، عدای نماینده نرس هستند که می‌توانند تا روز برگزاری مراسم انتخابات نامزد اصلی حزب در مجمع ملی احزاب رأی خود را تغییر دهند، البته چنین ساختاری به شکلی خود برای هدایت آنها در مسافت‌های دور وجود دارد. در صورت مکررات از چهارهزارو ۷۳۳ نماینده و ۷۱۴ نماینده برتر، هر کاندیدا دموگراو ۳۴۲ رأی لازم دارد

تا به عنوان نماد نهایی حزب انتخاب شود. برای نمونه در انتخابات حزب کلینتون دموگراو ۴۲ و سنדר هارو ۴۵ رأی کسب کردند. در حزب جمهوری‌خواه، از دموگراو ۲۲ رأی را کاندیدای نامزد شدن باید هارو ۳۲۷ رأی کسب کند که از این میان، ترامپ توانست هارو رأی هیلاری ۵۸۲فرو با عنوان «هیات انتخاباتی ریاست‌جمهوری آمریکا» کسب کرده و به‌این‌ترتیب ۵۲ نماینده در مجلس نمایندگان است.

بعد از آن کسب کرده و دیگر نامزد اصلی یعنی ت کروز موفق شد فقط ۵۵۱ رأی کسب کند.

مجامع ملی احزاب
رئیس‌جمهور و معاون او را نیز حزب، در هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، فرایندی طولانی است که شبیه شدن از یک سال طول بکشد، البته اگر مراحل جذب منابع مالی برای راه‌اندازی کمپین‌ها را نیز جزئی از

فرایند انتخاب بداییم، می‌توان گفت حدود با انتخاب رئیس‌جمهور، کارزار انتخابات دوره بعدی شروع می‌شود. براساس قانون اساسی ایالات متحده، کاندیدای ریاست‌جمهوری باید خصوصیت داشته باشد؛ او باید اینکه باید شهروند متولد آمریکا باشد، مسائلی که درباره «سپارک اوپاما» برای مدتی مورد مناقشه قرار گرفت. دوم اینکه باید حداقل سن او ۳۵ سال باشد و سوم اینکه باید ۱۴ سال ساکن آمریکا باشد. مراحل انتخابات آمریکا را می‌توان

به این شکل خلاصه کرد: کمپین‌های تبلیغاتی مجلسی انتخابات درون‌حزبی کمپین‌های انتخاباتی ایالتی، شامل مناظره‌های درون‌حزبی، مجامع ملی، کمپین‌های انتخاباتی ایالتی، شامل مناظره‌های سراسری، انتخابات مردمی، انتخابات الکترال، تحلیف رئیس‌جمهور.

انتخابات درون‌حزبی
انتخاباتی هزینه هنگفتی دارد، کاندیداهای مستقل در انتخابات ریاست‌جمهوری موفق نمی‌شوند. انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا با انتخابات درون‌حزبی آغاز می‌شود؛ یعنی جایی که کاندیداهای هر حزب سیاسی در سراسر کشور به کمپین پرداخته و تلاش می‌کنند نظر اعضای حزب را جلب کنند. انتخابات درون حزب به دو شکل انجام می‌شود، «گاکس» و «پراپری»، در گاکس،ها، اعضای حزب سیاسی بعد از گفتن و شنیدن درباره کاندیداهای آن حزب، کاندیدای مورد نظر خود را انتخاب می‌کنند. این جلسات معمولاً در فضاهایی مانند استودیوهای ورزشی برگزار می‌شود و گاه به شکلی دوستانه و با بالارن دست و بحث پیرامون صلاحیت کاندیداها اتفاق می‌افتد. در پراپری‌ها، اعضای احزاب سیاسی سعی می‌کنند کسی را انتخاب کنند که اهداف حزب را به بهترین شکل ممکن به عنوان رئیس‌جمهور معرفی کنند. پراپری‌ها به صورت رای‌گیری جرمانه برگزار می‌شوند. اکثر ایالات سیستم پراپری را دارند، اما ۱۳ ایالت و سه منطقه از سیستم گاکس استفاده می‌کنند. تفاوت دیگر این دو نوع رای‌گیری این است که پراپری را دولت ایالتی

برگزار می‌کند، اما گاکس را کالکس یا سازمان حزبی. در هر حزب از طرف مجمع ملی حزب، تعدادی نماینده تعیین می‌شوند که باید در جریان انتخابات بین‌حزبی به کاندیدای مورد نظر خود رأی دهند. دربره حزب دموکرات، اعدای نماینده نرس هستند که می‌توانند تا روز برگزاری مراسم انتخابات نامزد اصلی حزب در مجمع ملی احزاب رأی خود را تغییر دهند، البته چنین ساختاری به شکلی خود برای هدایت آنها در مسافت‌های دور وجود دارد. در صورت مکررات از چهارهزارو ۷۳۳ نماینده و ۷۱۴ نماینده برتر، هر کاندیدا دموگراو ۳۴۲ رأی لازم دارد

تا به عنوان نماد نهایی حزب انتخاب شود. برای نمونه در انتخابات حزب کلینتون دموگراو ۴۲ و سنדר هارو ۴۵ رأی کسب کردند. در حزب جمهوری‌خواه، از دموگراو ۲۲ رأی را کاندیدای نامزد شدن باید هارو ۳۲۷ رأی کسب کند که از این میان، ترامپ توانست هارو رأی هیلاری ۵۸۲فرو با عنوان «هیات انتخاباتی ریاست‌جمهوری آمریکا» کسب کرده و به‌این‌ترتیب ۵۲ نماینده در مجلس نمایندگان است.

جهان

جمهور می‌شود رئیس‌جمهور ایالات متحده شد

انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا از سیر تا پیاز

مهدی نوریان - **کارشناس ارشد مطالعات آمریکا**

به این ترتیب، پس از اتمام انتخابات مردمی در هر ایالت، نامزدی که بیشترین رأی را در آن ایالت کسب کند بر اساس قاعده «مرد-همه» رأی می‌برد، در آن ایالت پیروز می‌شود. به این ترتیب، اگر نامزدی ۴۹٫۹ درصد رأی را نامزدی دیگر ۵۰٫۱ رأی کسب کند، طبق این قاعده، برنده همه رأی الکترال آن ایالت برای نامزد دوم خواهد بود. پیروزی نامزدی خاص در ایالت به این معناست که فهرست انتخابات‌کننده‌های آن نامزد در انتخابات الکترال اما دسایمر شرکت می‌کنند. قاعده برنده-همه-را می‌برد در همه ایالات به جز دو ایالت نبراسکا و مین و به عبارت دیگر، این ایالت دارای ۵۵ رأی الکترال است. این تعداد برای مردم جمع ملی حزب، نامزد نهایی حزب، فردی را به عنوان معاون یعنی ۳۳ نماینده مجلس نمایندگان و صد سناتور در همه ایالات

بعد از به‌یابان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

انتخابات‌کننده‌های آن نامزد را تعیین می‌کنند. مرحله اول تحت نظر احزاب سیاسی هر ایالت است و ایالت‌به‌ایالت متفاوت است. انتخاباتگذاران از میان وفادارترین و سابقه‌دارترین افراد حزب انتخاب می‌شوند. معمولاً اعضای کنگره یا رؤسای‌جمهور پیشینی هستند که وفاداران را از حزب می‌دهد. به عنوان نمونه نام یل کلینتون، همسر

هیلاری کلینتون، در این اساسی هیأت انتخاباتگذاران حزب دموکرات را نامزد در انتخابات الکترال اما دسایمر شرکت می‌کنند. قاعده برنده-همه-را می‌برد در همه ایالات به جز دو ایالت نبراسکا و مین و به عبارت دیگر، این ایالت دارای ۵۵ رأی الکترال است. این تعداد برای مردم جمع ملی حزب، نامزد نهایی حزب، فردی را به عنوان معاون یعنی ۳۳ نماینده مجلس نمایندگان و صد سناتور در همه ایالات

بعد از به‌یابان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

مؤسسان ایالات متحده ساختار الکترال کالج را به این دلیل در قانون اساسی آمریکا جای دادند تا مصالحه‌های میان انتخاب انتخاباتگذاران از میان وفادارترین و سابقه‌دارترین افراد حزب انتخاب می‌شوند. معمولاً اعضای کنگره یا رؤسای‌جمهور پیشینی هستند که وفاداران را از حزب می‌دهد. به عنوان نمونه نام دبال تأسیس حکومتی یا هیلاری کلینتون، در این اساسی هیأت انتخاباتگذاران حزب دموکرات را نامزد در انتخابات الکترال اما دسایمر شرکت می‌کنند. قاعده برنده-همه-را می‌برد در همه ایالات به جز دو ایالت نبراسکا و مین و به عبارت دیگر، این ایالت دارای ۵۵ رأی الکترال است. این تعداد برای مردم جمع ملی حزب، نامزد نهایی حزب، فردی را به عنوان معاون یعنی ۳۳ نماینده مجلس نمایندگان و صد سناتور در همه ایالات

بعد از به‌یابان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

به تبلیغات گسترده در سراسر کشور می‌شود. تا در پایان‌رسیدن انتخابات درون‌حزبی، هر حزب در مراسم مجمع ملی حزب، اقدام به انتخاب نامزد نهایی حزب می‌کند. مردم رأی را خود، در فهرستی «انتخاباتگذار» در حالت خود رأی می‌دهند.

ایالات محل نبرد، هر چند دوره یک بار بین دو حزب جابه‌جا می‌شود. و تعیین پیروز در این ایالات کاری دشوار است. ایالات محل نبرد از این فرایند، کلودو، فلوریدا، آیدو، نوادا، نیوجهمپشایر، کارولینای شمالی، اوهایو، پنسیلوانیا، ویرجینیا و وسکانسین، این ایالات در مجموع ۱۳۰ رأی الکترال را به خود اختصاص می‌دهند.

کلینتون ترامپ

با فرض اینکه نامزدهای خود حزب جمهوری‌خواه و دموکرات در ایالات این خود پیروز باشند، دونالد ترامپ ۱۹۱ و هیلاری کلینتون ۲۷۰ رأی الکترال از سراسر ایالات متحده است. ساختار الکترال کالج بخشی از قانون اساسی آمریکاست، ایجاد هرگونه تغییر در کالج بخشی از طریق متمم‌های قانون اساسی ممکن است. تا به شخص در زمان وزارت امور خارجه کرده است، نماینده که باعث خوشحالی جمع‌های جمهوری‌خواه شده و آنها را به اتمی قدرت انتخاباتی امیدوار می‌کند. برخی تحلیلگران پیشینی می‌گویند دونالد ترامپ بتواند آرا مردمی را از خود کند، اما نه‌بایات این اکثریت سنا و مجلس نمایندگان پیشنهاد شود و

سپه‌چهارم ایالات نیز آن را تصویب نمی‌شود، این بحث‌ها می‌تواند نتوان انتخابات را پیش‌بینی کرد و طبیعتاً جلوی درجیدشدن آرا را نیز می‌گیرد یا احتمال آن را خیلی کم می‌کند. یکی دیگر از دلایلی که مؤسسان آمریکا، ساختار الکترال کالج را طراحی کردند، این‌بودکه کاندیدایی که فقط رأی بخشی از آمریکا را داشته باشد، نتواند در انتخابات به پیروزی برسد و برای پیروزی در انتخابات، او مجبور به

ببین جورج دبالیو بوش از حزب جمهوری‌خواه و آلبرت گور از حزب دموکرات بود. نتیجه نهایی انتخاب این بود: آل گور توانست در مجموع رأی مردمی با اختلاف بیش از یک میلیون رأی، پیروز پس‌ر شود. اما توجه به این‌که آرای الکترال بوش ۲۷۱ و آل الکترال آل گور ۲۶۶ بود. در نهایت جورج بوش راهی کاخ سفید شد، البته مارچا به همین راحتی بود. در شب انتخابات، رسانه‌ها از پیروزی گور در فلوریدا خبر دادند؛ موضوعی که با توجه به رأی الکترالی که او کسب کرده بود، به معنای پیروزی نهایی او در انتخابات ریاست‌جمهوری بود، اما رسانه‌های غربی سپس از موضع خود عقب نشینند. این موضوع به دستور باراشملی‌آر از فلوریدا منجر شد. چند هفته بعد، دادگاه عالی ایالات متحده را با ۵ به ۴ آدام باراشملی

را به دو نوع امن و محل نبرد تقسیم می‌کنند. به ایالت‌هایی که یک حزب خاص در آنها در طول تاریخ و به طور سنتی، پیروز بوده است، «ایالت امن» یا «safe states» می‌گویند. این به این معناست که پیروزی رقبه در این ایالت، به‌ندرت افتاده است؛ برای این مثال ایالت نگراس برای جمهوری‌خواهان ایالات امن محسوب به و ایالت کالیفرنیا برای دموکرات‌ها چنین حالتی دارد. به ایالت‌هایی که آنها هیچ‌یک از حزب در طول تاریخ پیروزی مطلق نداشته است و پیروزی در این ایالت همیشه بین دو حزب در حال تغییر بوده است، «ایالات محل نبرد» یا «battleground states» گفته می‌شود. پیروزی در

ترامپ از آنها نام می‌برد، البته اگر نقطه اشتراکی وجود داشته باشد، این است که ترامپ به دنبال افرادی موفق است که در حوزه‌های فعالیت خود دستاوردهای عینی و تأثیرگذار داشته باشند و این را به‌صراحت بیان کرده است.

وزارت خ